

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Liliana Catan,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, în cauza penală în privința inculpatului

Vornicescu Constantin XXX,
născut la XXX, originar și
domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 13.10.2015 - 12.05.2017;

2. Instanța de apel: 08.06.2017 - 08.05.2018;

3. Instanța de recurs: 27.07.2018 - 14.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 12 mai 2017, Vornicescu Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.168 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vornicescu Constantin, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, s-a deplasat la o stână din s.Vărzărești, r-nul Nisporeni, unde partea vătămată Bîrdan Vitalie era cioban și, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune și sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit, l-a recrutat, iar mai târziu, în aceeași zi, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, l-a transportat la ferma de animale din extravilanul s.Lozoza, r-nul Strășeni, care îi aparținea, unde l-a și adăpostit.

Ulterior, prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei în condiții similare sclaviei, fără a-i achita salariul cuvenit, contrar voinței sale l-a impus pe Bîrdan Vitalie la muncă forțată, situație ce a durat până la mijlocul lunii aprilie 2015, atunci când partea vătămată a reușit să evadeze și să se ascundă timp de aproximativ o săptămână.

La sfârșitul lunii aprilie 2015, Vornicescu Constantin, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, întâlnindu-l pe Bîrdan Vitalie în s.Lozoza, r-nul Strășeni, prin amenințare cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, l-a impus să urce într-un automobil și l-a transportat forțat la ferma de animale din extravilanul aceleiași localități, care îi aparținea, unde prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei în condiții similare sclaviei, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, fără a-i achita salariul cuvenit, contrar voinței, l-a impus la muncă forțată,

situație care a durat până la data de 03 septembrie 2015, atunci când a fost eliberat de către colaboratorii de poliție.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul în Secția de combatere a traficului de ființe umane din cadrul Procuraturii Generale, V.Ciobanu, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care C.Vornicescu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(1) lit.a), b), c) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități de antreprenor pe un termen de 4 ani, să fie admisă acțiunea civilă și să fie încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material și moral în mărime de 26500 lei, și în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4994 lei, invocând că instanța, deși a constatat existența indicilor constitutivi ai infracțiunii de trafic de ființe umane: recrutarea, transportarea și adăpostirea, nu a argumentat în sentință din care motive a calificat acțiunile inculpatului în baza art.168 alin.(1) Cod penal; - la aplicarea pedepsei, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă; - nu a luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, nu a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și eronat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal; - instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor judiciare și anume, cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;

- procurorul în Procuratura raionului Strășeni, V.Florea, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună executarea reală a pedepsei penale stabilite lui C.Vornicescu în baza art.168 alin.(1) Cod penal;

- avocatul în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, invocând că nici la urmărirea penală și nici în ședințele de judecată nu s-a constatat faptul infracțiunii imputate inculpatului; - în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul, la angajarea lui V.Bîrdan în câmpul muncii, a acționat corect, conform înțelegerii avute cu ultimul și nu a săvârșit acțiuni de exploatare prin muncă forțată; - instanța eronat a concluzionat că lipsa contractului de muncă între C.Vornicescu și V.Bîrdan se tratează ca muncă forțată; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu este probat faptul că inculpatul a obținut munca lui V.Bîrdan prin înșelăciune sau prin constrângere; - unii martori ai acușării au declarat în ședința de judecată că V.Bîrdan a lucrat la stâna lui C.Vornicescu benevol și din propria inițiativă; - instanța urma să aprecieze critic declarațiile date de către V. Bîrdan, deoarece este sora părții vătămate, precum și că contravin declarațiilor celorlalți martori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, a fost admisă cererea de retragere a apelului înaintată de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni, V.Florea, apelul declarat de către procurorul în Secția de combatere a traficului de ființe umane din cadrul Procuraturii Generale, V.Ciobanu a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către avocatul C.Vornicescu în numele inculpatului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care C.Vornicescu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.168 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că prima instanță a apreciat eronat probele, contrar cerințelor art.101 Cod de procedură penală și a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul C.Vornicescu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.168 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prin ordonanța privind modificarea învinuirii din 06 aprilie 2017, Vornicescu Constantin se învinuiește precum că, în luna octombrie 2014, s-a deplasat în s.Vărzărești, r-nul Nisporeni la o stână de capre, unde muncea partea vătămată Bîrdan Vitalie și, sub pretextul angajării la un loc de muncă mai bine plătit, l-a transportat pe acesta la ferma de animale care îi aparținea, situată în extravilanul s.Lozoza, r-nul Strășeni, unde partea vătămată urma să îngrijească de animalele inculpatului Vornicescu Constantin, iar acesta urma să-l asigure cu loc de trai pe teritoriul fermei, cu hrană, îmbrăcăminte și să-i achite lunar mijloace bănești în sumă de 1500 lei. Ulterior, începând cu toamna anului 2014, Vornicescu Constantin, urmărind scopul obținerii pentru sine a unor munci și a unor servicii de la partea vătămată Bîrdan Vitalie, l-a înșelat pe acesta cu privire la existența unor datorii, care ar fi rezultat din pierderea (moartea) unor animale primite de către acesta la îngrijire. Astfel, creând pentru partea vătămată datorii în mod nejustificat și știind că aceasta nu are posibilitate reală de a i le restitui, a ținut-o în servitute impunând-o să îngrijească de vitele aflate pe teritoriul fermei, fără a o remunera. Concomitent, inculpatul, acționând prin constrângere, pentru a deține controlul asupra părții vătămate în vederea prestării de către aceasta a muncii și serviciilor împotriva dorinței sale, prin amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, a obținut forțat de la partea vătămată Bîrdan Vitalie, prestarea muncii de îngrijire a vitelor aflate pe teritoriul fermei până la mijlocul lunii aprilie 2015, atunci când acesta a părăsit ferma de animale. La sfârșitul lunii aprilie 2015, Vornicescu Constantin, acționând cu același scop, invocându-i părții vătămate Bîrdan Vitalie că datoria acesteia nu a fost stinsă, din nou l-a dus la ferma de animale care-i aparține cu drept de proprietate, unde, amenințând-o cu aplicarea violenței, iar în unele cazuri aplicând violența fizică față de aceasta, exprimată prin aplicarea unor lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și corp, a ținut-o în servitute, contrar voinței și a impus-o să presteze muncă - îngrijirea vitelor aflate pe teritoriul fermei, fără să o remunereze. La 03 septembrie 2015, acțiunile descrise supra au fost curmate de către colaboratorii CCTP al INI al IGP al MAI.

În asemenea circumstanțe, acționând cu intenție unică, inculpatul Vornicescu Constantin, pentru achitarea unei datorii, a ținut-o în servitute pe partea vătămată Bîrdan Vitalie, obținând de la acesta, în perioada octombrie 2014 - aprilie 2015, prin înșelăciune și constrângere munca de îngrijire a animalelor, iar de la sfârșitul lunii aprilie 2015 și până la data de 03 septembrie 2015, fără să-i achite salariul cuvenit.

Contrar celor constatate de către prima instanță, apreciind probele și circumstanțele cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, având în vedere inclusiv prevederile art.390 alin.(1) pct.3, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat cu certitudine că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Or, instanța de apel a stabilit în fapt că, în luna octombrie 2014, inculpatul Vornicescu Constantin, s-a deplasat la o stână de capre din s.Vărzărești, r-nul Nisporeni, unde lucra partea vătămată Bîrdan Vitalie și, sub pretextul angajării la un loc de muncă mai bine plătit, l-a transportat la ferma de animale care îi aparținea, situată în extravilanul s.Lozoza, r-nul Strășeni, unde partea vătămată urma să îngrijească de

animalele inculpatului, iar acesta urma să-l asigure cu loc de trai pe teritoriul fermei, cu hrană, îmbrăcăminte și să-i achite lunar mijloace bănești în sumă de 1500 lei. Partea vătămată a lucrat și locuit în această fermă până la mijlocul lunii aprilie 2015. În perioada - sfârșitul lunii aprilie 2015 - 03 septembrie 2015, partea vătămată a lucrat din nou la ferma inculpatului, iar în schimbul muncii prestate a primit bani și produse alimentare și nealimentare.

Pentru stabilirea acestei stări de fapt, instanța de apel a reținut drept probe declarațiile părții vătămate V.Bîrdan date în instanța de apel, care a indicat că la stână lucra benevol, era liber în deplasare, iar pentru munca prestată inculpatul îi achita salariu lunar, era asigurat cu trai și îmbrăcăminte, la poliție nu a scris plângere deoarece nu știe să scrie și nici să citească; ale martorilor: - V.Bîrdan, care a explicat că V.Bîrdan de bună voie lucra la C.Vornicescu, nu a văzut ca acesta să fie bătut sau să fie amenințat, dânsul nu știe să scrie și să citească; - D.Ambroci, potrivit căroră nu a văzut ca inculpatul să-i aplice părții vătămate lovituri; - I.Bogdan, care a declarat că partea vătămată a lucrat la stână, fiind la centru de plasament l-au pus să scrie că-l bate, dar așa ceva nu a fost, el a fost împreună cu partea vătămată la inculpat, după care partea vătămată a început să muncească la acesta din urmă; - C.Mămăligă, care a explicat că nu cunoaște dacă partea vătămată a întors vreo sumă de bani sau dacă s-a vorbit de anumite cheltuieli; - N.Țurcanu, care a declarat că partea vătămată lucra alături de el, îl vedea în fiecare zi, acesta lucra în aceleași condiții ca și el, nu stăteau flămânzi, avea condițiile unui om care pleacă la muncă cu ziua, acasă era curat, dormea în casă, putea să plece oricând; - I.Sturza, care a declarat că în calitate de primar personal a discutat cu partea vătămată, a văzut condițiile de muncă ale acestuia, care i-a comunicat că lucrează de bună-voie și benevol s-a întors să lucreze la stână, dânsul nu a văzut ca inculpatul să-l amenințe sau să o lovească pe partea vătămată, cunoaște că partea vătămată nu poate citi și nici scrie, iar plângerea la poliție din numele acestuia a fost scrisă de o altă persoană; - V.Vasilica, care a relatat că în calitate de asistent social a discutat cu V.Bîrdan, care i-a comunicat că la locul de muncă locuiește, mănâncă și i se achită bani, când a venit la asistența socială acesta nu avea semne să fi fost bătut, și actele cauzei - procesele-verbale de examinare a obiectului din 21.09.2015, de cercetare la fața locului din 03.09.2015, de percheziție din 03.09.2015 și privind verificarea și precizarea declarațiilor părții vătămate V.Bîrdan cu planșete fotografice din 22.09.2015.

De asemenea, instanța de apel a reținut că declarațiile date de către martorii I.Grosu, I.Bogdan, O.Botnari sunt date din spusele părții vătămate sau din spusele altor persoane, conținutul declarațiilor reieșind din sursa din care a fost obținută, iar condamnarea persoanei nu poate avea loc în baza acestora.

A mai reținut instanța de apel că despre activitatea pe care o avea partea vătămată la ferma inculpatului cunoștea atât viceprimarul, asistentul social din localitate, cât și sora părții vătămate, cel dintâi discutând cu partea vătămată despre condițiile de muncă și oricare dintre ei, în cazul în care inculpatul ar fi acționat penal, impunând partea vătămată la muncă forțată, ar fi putut sesiza organul de urmărire penală. Aceste persoane nu au reacționat, fapt ce indică că nu au relevat munca forțată în perioada invocată inculpatului în actul de învinuire, iar alte probe ce ar confirma o altă stare de fapt nu au fost prezentate.

Cu referire la lipsa contractului de muncă, instanța a precizat că lipsa acestuia nu poate prezuma comiterea infracțiunii, iar condițiile de muncă, fiind obișnuite pentru astfel de munci, și starea părții vătămate nu indică la existența muncii contrar voinței acestuia.

În context, instanța de apel a indicat că, în virtutea prevederilor art.8 Cod de procedură penală și a celor constatate supra, vinovăția comiterii de către inculpat a

infraacțiunii imputate, nu este probată, fapta acestuia neîntrunind elementele constitutive ale infraacțiunii.

Complementar, instanța de apel a reținut că, la 06.04.2017, procurorul în Procuratura raionului Strășeni, V.Florea a înaintat o ordonanță privind modificarea învinuirii, incriminându-i inculpatului comiterea infraacțiunii prevăzute de art.168 alin.(1) Cod penal. Noua învinuire adusă atenuează situația inculpatului, fiind stipulate și alte circumstanțe de fapt.

Însă, prin apelul procurorului în Secția combaterea traficului de ființe umane din cadrul Procuraturii Generale, V.Ciobanu s-a solicitat agravarea situației inculpatului.

Având în vedere că ordonanța din 06.04.2017, este în vigoare, călăuzindu-se de prevederile art.325 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că nu este în drept și nu are împuternicire să examineze cauza penală deferită judecării sub aspectul existenței infraacțiunii prevăzute de art.165 alin.(1) lit.a), b), c) Cod penal, motiv pentru care a respins apelul procurorului.

Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță a constatat circumstanțele stabilite în rechizitoriu, care sunt mai grave decât cele incriminate prin ordonanța din 06.04.2017, depășind astfel limitele învinuirii.

Cu referire la apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni, V.Florea, instanța de apel a reținut că, la 29.09.2017, acesta a solicitat retragerea apelului, motiv pentru care, în virtutea prevederilor art.407 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cererea privind retragerea apelului a fost admisă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, V.Harti care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța incorect l-a achitat pe inculpat, eronat concluzionând că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infraacțiunii prevăzute de art.165 alin.(1) lit.a), b), c) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia avocatului C.Vornicescu expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, analizând temeiurile enumerate în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței de apel, considerând că în cauză s-a dovedit faptul că în acțiunile

inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(1) lit.a), b), c) Cod penal, însă instanța neîntemeiat l-a achitat pe această învinuire.

Cu referire la cele invocate de către recurent, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs reține că, potrivit ordonanței de modificare a învinuirii în ședința de judecată din 06.04.2017 (f.d.207 v.2), emisă de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni V.Florea, care a succedat rechizitoriul din 09.10.2015, s-a dispus modificarea învinuirii inculpatului C.Vornicescu, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.168 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal precizează că, în virtutea art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii. Prin urmare, argumentul adus de către procuror întru casarea deciziei instanței de apel este absolut neîntemeiat, deoarece, după cum s-a menționat mai sus, învinuirea adusă inculpatului a fost modificată prin ordonanța de modificare a învinuirii din 06.04.2017. Mai mult, instanța de recurs evidențiază că instanța de apel s-a expus argumentat și detaliat asupra acestui aspect.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(1) lit.a), b), c) Cod penal, Colegiul penal remarcă că, o referire la faptul dacă fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii menționate, nu-și are rostul, din moment ce, așa cum a fost stabilit mai sus, însăși prin învinuirea acuzatorului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în prevederile art.168 alin.(1) Cod penal, iar recurentul nu contestă hotărârea instanței de apel în partea achitării inculpatului pe acest articol.

În acest sens Colegiul notează că, potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a agrava situația condamnatului.

Complementar, având în vedere că recurentul își întemeiază recursul în principal pe aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, Colegiul penal ține să precizeze că solicitările recurentului bazate pe astfel de argumente nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent, prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal sesizează că argumentele invocate în recurs, au fost invocate și în apel, instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.178-184, v.3), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii* a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de*

Jos, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19.12.1997*).

Prin urmare, argumentele recurentului expuse la pct.5 al prezentei decizii sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală în privința lui Vornicescu Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu